Ten geleide



J. A. C. Bartels

Luitenant-Generaal der Cavalerie (gsb) Commandant van het 1e Legerkorps

Bij het verschijnen van dit nummer van de parate strijdkrachten is het mij een genoegen de artikelen, betrekking hebbende op het legerkorps, met een kort woord bij u in te leiden.

Behalve alle aangelegenheden betreffende de herstructurering van de Koninklijke Landmacht, staat het 1e Legerkorps momenteel in het brandpunt van de belangstelling door alle verwikkelingen rondom het streven ter verwerving van voldoende en noodzakelijke oefengelegenheid om de bataljons in staat te stellen met hun complexe en dure materieel op juiste wijze te oefenen. Ik ben er echter van overtuigd dat ook dit probleem, evenals zo vele andere, op een voor iedereen aanvaardbare wijze zal kunnen worden opgelost.

Tot slot moge ik u, voordat u begint u te verdiepen in de hierna geboden stof, nog eens een zinsnede uit mijn eerste toespraak als commandant van het legerkorps in gedachte brengen: *voor mij blijft altijd de zon schijnen.* Laat dit ook voor u zo zijn.

COMMANDANT EERSTE LEGERKORPS



J. P. Kuipers

Generaal-Majoor van de Koninklijke Luchtmacht, Commandant Commando Tactische Luchtstrijdkrachten
(m.i.v. 20 april 1970 opgevolgd door Commodore P. A. C. Benjamins)

De in en na de Tweede Wereldoorlog ontwikkelde luchtmachtdoctrine vormt nog steeds de basis voor het denken over de taak van de moderne tactische luchtstrijdkrachten. De taak van deze lsk in het Westeuropese theater is het ondersteunen van de andere strijdmachtcomponenten, ten einde door een gezamenlijke gevechtsinspanning de integriteit van het NAVO-gebied te waarborgen. De soorten operaties die de tactische lsk kunnen uitvoeren om deze taak te volvoeren zijn:

a. het veroveren van het luchtoverwicht door: 1. counter air, 2. air-to-air combat, 3. air defence;

b. interdictie;

c. close air support;

d. luchtverkenningen.

De prioriteit, die aan de uitvoering van deze operaties wordt toegekend, is geheel afhankelijk van de zich ontwikkelende militaire situatie. Het past in de strategie van het afgepaste antwoord, dat de minst onwaarschijnlijke vijandelijke actie in het laagste deel van het conventionele conflictspectrum gelegen zal zijn. De acties kunnen variëren van grensschermutselingen tot acties, die in hun doelstelling gelimiteerd zijn. Deze acties hebben gemeen, dat zij met conventionele middelen binnen een beperkt geografisch gebied zullen worden uitgevoerd. Elke uitbreiding van dit type conflict zal snel het punt doen naderen, waarop de NAVO door gebrek aan conventionele middelen zal worden gedwongen met nucleaire middelen te antwoorden. Ter voorkoming van een escalatie zal de vijand zich onthouden van een optreden met zijn luchtstrijdkrachten buiten het gevechtsgebied; hij zal ze gebruiken voor de verovering van het plaatselijke luchtoverwicht binnen het gevechtsgebied en voor uitgebreide ondersteuning van zijn grondstrijdkrachten. Volgens de strategie van de „flexible response" zullen de NAVO-strijdkrachten, onder handhaving van de tactische

nucleaire capaciteit als afschrikmiddel, met dezelfde middelen op gelijke wijze antwoorden.
De operaties, die bij een dergelijk antwoord worden uitgevoerd — rekening houdend met een escalatiemogelijkheid — zijn in volgorde van prioriteit:

a. air-to-air combat;
b. close air support;
c. interdictie (beperkte „range")
d. counter air en interdictie (minder beperkte „range");
e. air defence;
f. nucleaire operaties;
g. verkenningen tijdens de hierboven genoemde operaties.

De hier ontwikkelde prioriteitsstelling wijkt sterk af van die welke voorheen van kracht was bij de „massive retaliation"-conceptie. Werd bij deze strategie de hoogste prioriteit toegekend aan counter-air- en interdictie-operaties, nu ligt deze op het vlak van de air-to-air combat en de close air support. Hoewel de counter-air- en interdictie-operaties in wezen een ondersteuning van de grondstrijdkrachten betekenden (indirect), behoefden deze slechts een voorbereide samenwerking tussen gsk en lsk op hoog niveau. Dit had tot gevolg dat betrekkelijk weinig aandacht werd besteed aan de close-air-supportorganisatie en de middelen, die deze organisatie nodig had om haar taak doelmatig uit te voeren.

Het aanvaarden van de strategie van de „flexible response", waarbij het close-air-supportaspect op de voorgrond treedt, maakt het noodzakelijk dat de samenwerking tussen gsk en lsk op alle niveaus inniger moet worden en dat de close-air-supportorganisatie moet worden gemoderniseerd.

Gezien de noodzaak tot zeer nauwe samenwerking tussen grond- en luchtstrijdkrachten stel ik het dan ook op prijs dat mij de gelegenheid is geboden tot het schrijven van dit voorwoord in De Militaire Spectator, die is gewijd aan 1 LK en de ondersteunende luchtstrijdkrachten.

COMMANDANT COMMANDO TACTISCHE LUCHTSTRIJDKRACHTEN

Bij de herdenking van de bevrijding

In 1970 zal Nederland het feest van de bevrijding met extra luister vieren omdat dit voor de 25e maal kan geschieden. Bij alle blijdschap mag echter nimmer worden vergeten dat in de Tweede Wereldoorlog zovele Nederlanders zijn omgekomen.

„OPDAT ZIJ MET EERE MOGEN RUSTEN"

De Oorlogsgravenstichting verzorgt de Nederlandse oorlogsgraven, waar ter wereld ook gelegen. In Nederland en in de andere landen van Europa, in Rusland en in Amerika, in Australië en langs de kusten van Afrika, in Indonesië en Thailand, in Hongkong, Singapore en in Canada. De namen van vele duizenden doden, wier graven niet aanwijsbaar zijn, staan geregistreerd in gedenkboeken, die werden gedrukt door jeugdige grafici. Reeds 25 jaar vervult de Stichting op deze wijze de ereplicht van het gehele Nederlandse volk. Deze arbeid — ter nagedachtenis van onze landgenoten die de bevrijding niet hebben mogen beleven — verdient aller steun en belangstelling.

Oorlogsgravenstichting, Bankaplein 5, Den Haag, tel. (070) 54 13 00, giro 40 10 00